

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 428

din 11 aprilie 2013

Cu referatul nr. 10008/DRUO/1154/13464/ST/2012, Direcția resurse umane și organizare – Biroul formare profesională a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii contestația formulată de către doamna procuror Pintiliasa Roxana, din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, împotriva Hotărârii nr.57/05.03.2012 a Secției pentru procurori.

Doamna procuror a fost prezentă în ședința Plenului din data de 11 aprilie 2013, fiind asistată de avocat Pârvu Liviu Narcis, care a depus în sală delegația avocațială.

Domnul Pârvu Liviu Narcis, avocatul doamnei procuror, a invocat, în prealabil, faptul că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în situația de față, este constituit ca și instanță de judecată și a învederat că la soluționarea acestei cauze ar trebui să participe numai acei membrii care nu s-au pronunțat într-o formă sau alta asupra acesteia. Domnul avocat a precizat că a formulat în scris o cerere de recuzare pentru acei membrii care au participat și s-au pronunțat în Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, precum și pentru acei membrii care au participat și s-au pronunțat în cadrul Comisiei nr. 2, cu privire la prezenta cauză.

Domnul avocat Liviu Narcis Pârvu a mai precizat că în prezenta contestație hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanță de judecată, este

irevocabilă. Astfel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii este instanță de judecată și funcționează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă și, pe cale de consecință, sunt aplicabile și acele reguli privind incompatibilitățile, astfel că este posibilă formularea unei cereri de recuzare a membrilor completului/instanței de judecată. O parte dintre membrii Plenului și-au exprimat opinia în cauza ce se judecă și anume membrii Secției pentru procurori prezenți la pronunțarea hotărârii nr.57/05.03.2012, care au formulat o părere argumentată în cauză dar și membrii care au participat alături de aparatul tehnic în Comisia nr. 2, unde au avut loc dezbateri, fiind exprimată, de asemenea, o opinie în sensul respingerii contestației, pe fond.

Doamna procuror, prin avocat Liviu Narcis Pârvu, a invocat, de asemenea, o excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului 40 alin. 4 din Legea nr. 303/2004, normă care generează inconvenientul anterior menționat și încalcă dreptul la un proces echitabil instituit de art. 21 alin. 3 din Constituția României. S-a învederat că la o analiză matematică a textelor se poate constata posibilitatea pronunțării unei soluții atunci când Secția pentru procurori adoptă o hotărâre deoarece se poate întruni cvorumul în Plen, fără participarea membrilor care au fost prezenți în Secția pentru procurori. Însă, atunci când hotărârea o dă Secția pentru judecători este posibil să nu se mai întrunească cvorumul la Plen, pentru că majoritatea Secției pentru judecători eliminată din Plen, determină neîntrunirea cvorumului de 15 membri.

Domnul avocat Liviu Narcis Pârvu a apreciat că norma suferă de previzibilitate, suferă de precizie, astfel că este neconstituțională. Pentru a nu se încălca un principiu fundamental al funcționării oricărei instanțe de judecată și pentru a nu obliga magistratul care s-a pronunțat într-o formă prevăzută de lege să se pronunțe din nou asupra propriei hotărâri, consideră că este posibilă și o altă interpretare și anume aceea că se încalcă dreptul la un proces echitabil, pentru că cei care s-au pronunțat rămân la deliberare, iar partea nu mai rămâne la deliberare, ea participând numai la dezbateri, având un singur moment în cursul procedurii. Consideră domnul avocat că se impune suspendarea soluționării contestației de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii până la soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională.

Domnul avocat a depus în formă scrisă atât cererea de recuzare cât și excepția de neconstituționalitate.

Analizând cererea de recuzare și excepția de neconstituționalitate invocate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Potrivit art. 40 alin. 2-4 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(2) Judecătorii sau procurorii nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) În soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere conducătorului instanței sau parchetului ori comisiilor sau persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (3) sau (4) orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea judecătorului sau procurorului pentru a fi audiat este obligatorie.

(4) Hotărârile secțiilor pot fi atacate la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanță de judecată, sunt definitive și irevocabile.”

Articolul 37 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 676/2007, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(1) Judecătorii sau procurorii nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) Pentru soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere comisiilor de evaluare orice informații pe care le consideră necesare. Contestația se soluționează cu citarea obligatorie a judecătorului sau, după caz, a procurorului. Audierea judecătorului sau procurorului nu este obligatorie.

(5) Hotărârile secțiilor pot fi atacate, în termen de 5 zile de la comunicare, la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii sunt definitive și irevocabile.”

Art. 24 din Regulamentul Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„Art. 24 - (1) Secția pentru judecători sau Secția pentru procurori, după caz, soluționează contestațiile formulate de judecători și procurori împotriva calificativelor acordate de comisiile de evaluare a activității profesionale, în termen de 30 de zile de la primirea acestora.

(2) În urma soluționării contestației, secția poate hotărî menținerea aceluiași calificativ sau acordarea unui calificativ superior.

(4) Hotărârea secției poate fi atacată cu contestație la Plen, în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Hotărârea Plenului, ca instanță de judecată, este definitivă și irevocabilă.”

Analizând aceste dispoziții legale, se constată că, în soluționarea unei contestații privind calificativul acordat unui magistrat, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de „instanță de judecată”.

Funcționarea ca și „instanță de judecată” a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii sau, în materie disciplinară a secțiilor sale, nu presupune includerea Plenului sau a Secțiilor Consiliului în cadrul instanțelor judecătorești expres și limitativ prevăzute de lege.

Art. 126 din Constituția României prevede că justiția se realizează prin Înalta Curte și celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Legea organică privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, la art. 2 alin. 2, menționează expres și limitativ instanțele judecătorești, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel, tribunalele, tribunalele specializate, instanțele militare și judecătoriile.

În soluționarea unei contestații la calificativul acordat unui judecător sau procuror, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează ca un „tribunal” în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, respectând exigențele acestei dispoziții. Astfel, tribunalul este stabilit prin lege, este independent și imparțial, însă funcționează potrivit unei proceduri speciale, iar nu potrivit normelor procesual civile.

De altfel, modul de desemnare a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, durata mandatului, inamovibilitatea membrilor în cursul mandatului, precum și existența unei protecții adecvate împotriva presiunilor exterioare au fost recunoscute de Curtea

Constituțională ca fiind factori ce asigură independența și imparțialitatea acestui organ de jurisdicție (decizia nr. 518/31.05.2007).

În situația unei contestații la calificativul acordat unui magistrat, legiuitorul a asigurat accesul la justiție, însă cu limitări implicite, dreptul la un tribunal nefiind absolut.

Plenul constată că pe parcursul soluționării unei contestații precum prezenta, magistratului îi sunt oferite drepturile expres și limitativ prevăzute de Legea nr. 303/2004 și Legea nr. 317/2004: accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul de a participa la soluționarea cauzei, în cazul contestației inițiale formulate în fața Secției corespunzătoare citarea fiind obligatorie. Odată ce actele normative menționate nu fac nicio precizare referitoare la completarea normelor legii organice cu normele procesual civile, Plenul nu poate face aplicarea acestora.

De altfel, împrejurarea că Plenul Consiliului îndeplinește rolul de „instanță extrajudiciară” în cazul acțiunilor disciplinare rezultă din considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 391/17.04.2007.

Plenul reține că în cazul acțiunilor disciplinare dispozițiile art. 44 din Legea nr. 317/2004 prevăd: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor (...)”.

Astfel, Plenul apreciază că atât Secțiile Consiliului cu ocazia soluționării acțiunilor disciplinare, cât și Plenul cu ocazia soluționării contestațiilor la evaluare funcționează ca „instanțe extrajudiciare”. Soluționarea acestor cauze se face potrivit dispozițiilor normei speciale care se aplică cu prioritate.

Plenul constată însă că, spre deosebire de procedura disciplinară, unde legea organică (Legea nr. 317/2004 - art. 49 alin. 7) prevede expres că „Dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă”, în cazul contestațiilor la evaluare aceste mențiuni nu se regăsesc.

Față de aceste considerente, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține inaplicabilitatea, în prezenta contestație, a dispozițiilor art. 27 pct. 7 Cod procedură civilă, invocate drept temei al cererii de recuzare, motiv pentru care, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți, a respins această cerere, ca inadmisibilă.

Referitor la excepția de neconstituționalitate, Plenul reține că, astfel cum rezultă din art. 29 din Legea nr. 47/18.05.1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate *în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial* privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare.

Aceste dispoziții vizează instanțele judecătorești menționate de art. 126 alin. 1 din Constituție și art. 2 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, astfel cum însăși Curtea Constituțională a învederat în considerentele deciziei nr. 391/17.04.2007.

Astfel, sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate poate fi făcută doar de către instanțele judecătorești enumerate limitativ de legea organică, iar nu și de alte instanțe extrajudiciare, cum este Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în soluționarea prezentei contestații.

În același sens, prin decizia nr. 391/17.04.2007, Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din Legea nr. 303/2004, excepție cu care a fost sesizată de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, cu ocazia soluționării unei acțiuni disciplinare.

Prin urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate formulată de către doamna procuror Pintiliasa Daniela Roxana.

Doamna procuror, prin avocat, a reiterat în ședința Plenului din data de 11.04.2013, excepția de nelegalitate a art. 25 pct. 6 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 676/2006, cu modificările ulterioare. A solicitat, de asemenea, suspendarea soluționării contestației împotriva Hotărârii Secției pentru procurori nr. 57/05.03.2012 și sesizarea Curții de Apel București în vederea soluționării excepției de nelegalitate invocate. A mai învederat domnul avocat că această excepție de nelegalitate nu a putut fi formulată în fața Secției pentru procurori, deoarece aceasta nu este instanță de judecată și nu ar fi fost posibilă suspendarea cauzei și sesizarea unei instanțe administrative competente a soluționa excepția, însă soluția este diferită în cazul Plenului, care funcționează ca o instanță de judecată în soluționarea prezentei contestații.

Plenul a constatat că la data de 10.04.2012 în cuprinsul completării contestației inițiale, doamna procuror a invocat excepția de nelegalitate cu privire la dispozițiile art. 25 pct. 6 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 676/2007 (în forma de la data de 01.01.2008).

Potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ și potrivit soluției de unificare a practicii judiciare adoptate de Plenul judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție în data de 20 februarie 2006, legalitatea unui act administrativ unilateral sau a unui act administrativ cu caracter normativ poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza; încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze și nici atunci când excepția a fost invocată în cauze penale.

Concluzionând, Plenul a apreciat că cererea de sesizare a Curții de Apel București cu excepția de nelegalitate a actului administrativ cu caracter normativ susmenționat nu poate fi primită, având în vedere calitatea de „instanță extrajudiciară” a Consiliului Superior al Magistraturii și procedura expres prevăzută de lege și regulament în materia evaluării și, pe cale de consecință, a respins, ca inadmisibilă excepția de nelegalitate formulată.

Doamna procuror Pintiliasa Daniela Roxana a solicitat în dovedirea contestației sale proba cu înscrisuri, învederând că se impune trimiterea unei adrese la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui pentru a se comunica dacă doamnele și
au formulat sau nu cereri de abținere, date fiind relațiile sale cu acestea, precum și pentru a se înainta volumul de activitate pentru fiecare procuror pentru anii 2009 și 2010, cu menționarea dosarelor soluționate, a activității judiciare și a

numărului de primiri în audiențe. Totodată, doamna procuror a solicitat atașarea actului de control al Inspecției Judiciare, privind activitatea Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui.

Plenul, analizând cererea de completare a probatoriului, formulată de către doamna procuror, apreciază că atașarea actelor solicitate nu prezintă relevanță în soluționarea contestației.

Având cuvântul pe fondul cauzei, doamna procuror a solicitat reevaluarea de către o altă Comisie de evaluare, învederând încălcarea normelor de procedură a evaluării. Astfel, doamna procuror a susținut încălcarea următoarelor dispoziții legale și regulamentare:

- Comisia de evaluare a încălcat prevederile art. 39 alin. 3 din Legea 303/2004, ce a avut drept consecință greșita alcătuire a acesteia;

- Doamna [] și doamna [] membre ale Comisiei de evaluare, au încălcat prevederile art. 26 alin.9 din Regulamentul de evaluare, deoarece nu s-au abținut, deși existau aspecte de natură să le afecteze obiectivitatea și imparțialitatea;

- Comisia de evaluare a încălcat prevederile art. 31 din Regulamentul de evaluare și drept urmare nu a întocmit procesele verbale prevăzute în articolul respectiv;

- Comisia de evaluare a încălcat prevederile art.1 alin. 2 și art. 34 din Regulamentul de evaluare și drept urmare nu a realizat interviul prevăzut de aceste articole;

- Comisia de evaluare a încălcat prevederile art. 36 din Regulamentul de evaluare și drept urmare nu a motivat fiecare notă acordată.

Doamna procuror, în virtutea dreptului la un proces echitabil, în exercitarea dreptului la apărare, dacă nu va fi acceptată cererea de reevaluare de către o altă Comisie de evaluare, a solicitat efectuarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a unui control care să ateste locul pe care se află în cadrul colectivului de procurori, cu referire la volumul de lucru și operativitatea întregului colectiv în perioada 2009-2010, precizând că un astfel de act de control există pentru anul 2008.

Totodată, domnul avocat Pârnu Liviu a dorit să reitereze un argument formulat în cuprinsul contestației la pagina 4, respectiv faptul că este greșită aprecierea Secției

pentru procurori privind inexistența obligației Comisiei de evaluare de a o intervieva și a o anunța pe doamna procuror. Lipsa procurorului este una, iar neanunțarea procurorului privind posibilitatea de a se prezenta la interviu la sfârșitul evaluării este alta și, în mod greșit, Secția de procurori a apreciat că nu era absolut necesar să fie invitată.

Doamna procuror a mai arătat că a existat un calendar privind evaluarea, însă nu a existat nicio invitație scrisă sau verbală privind invitarea sa la interviu la sfârșitul evaluării din partea Comisiei de evaluare.

Văzând nota direcției de specialitate, contestația formulată și documentele atașate, Plenul reține următoarele:

Prin adresa nr. 696/VI/13/02.02.2012 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/3129/1154/03.02.2012, a fost transmisă contestația împotriva calificativului acordat la evaluarea activității profesionale desfășurate în perioada 01.01.2008 - 31.12.2010, formulată de doamna procuror Pintiliasa Roxana din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, în conformitate cu dispozițiile art. 37 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 676/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, doamna procuror a solicitat fie reevaluarea domniei sale de către o altă comisie de evaluare, fie modificarea calificativului în corespunzător notei pe care ar fi trebuit să o acorde comisia.

Prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 57/05.03.2012 a fost respinsă contestația formulată de doamna procuror Pintiliasa Roxana, din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, împotriva calificativului acordat la evaluarea activității profesionale desfășurate în perioada 01.01.2008 - 31.12.2010.

La data de 05.03.2012, doamna procuror a formulat contestație împotriva Hotărârii Secției pentru procurori nr. 57/05.03.2012, întemeindu-se pe dispozițiile art. 37 alin. 5 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și

procurorilor, precizând că va expune motivele contestației, după redactarea și comunicarea hotărârii.

Hotărârea i-a fost comunicată doamnei procuror la data de 05.04.2012, iar la data de 10.04.2012 a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii, sub nr. 1/10008/1154/2012, o completare a contestației inițiale.

În cuprinsul acestei completări, doamna procuror a învederat faptul că au fost încălcate mai multe norme de procedură a evaluării prevăzute de Legea privind statutul judecătorilor și procurorilor precum și de Regulamentul de evaluare a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, fiind, totodată, apreciată în mod greșit activitatea sa.

A mai arătat doamna procuror că Hotărârea Secției pentru procurori nr. 57/2002 este nelegală, deoarece Secția nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în contestația formulată, fiind omisă analizarea greșitei alcătuirii a comisiei de evaluare, neîntocmirii proceselor verbale prevăzute de art. 31 din Regulamentul de evaluare, încălcării obligației motivării de către Comisia de evaluare a fiecăre note acordate.

Totodată, doamna procuror a arătat că Secția a apreciat greșit atât faptul că nu exista obligația interviului în fața comisiei de evaluare, cât și faptul că soluția de remediere a deficiențelor din activitatea comisiei de evaluare prin reevaluarea de către o altă comisie nu este permisă.

Analizând contestația formulată în considerarea argumentelor expuse, a actelor atașate și a dispozițiilor legale aplicabile, Plenul apreciază că Hotărârea nr. 57 din 05.03.2012 a Secției pentru procurori este temeinică și legală pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește *greșita alcătuire a comisiei de evaluare* și încălcarea prevederilor art. 39 alin. 3 din Legea 303/2004, potrivit căreia în cazul procurorilor de la parchetele de pe lângă judecătorii (cum este cazul doamnei procuror), comisiile de evaluare sunt formate din conducătorul parchetului și 2 procurori desemnați de colegiul de conducere, Plenul reține că doamna procuror Daniela-Roxana Pintiliasa a fost evaluată de către o comisie de evaluare a parchetului ierarhic superior, potrivit dispozițiilor art. 25 alin. 6 din Regulamentul de evaluare, în forma în vigoare la data de 01.01.2008, conform căreia: „La instanțele sau parchetele la care funcționează un număr mai mic de 10 judecători,

respectiv procurori, evaluarea se face de comisia constituită la instanța ierarhic superioară sau, după caz, la parchetul ierarhic superior”.

Dispoziția regulamentară menționată se regăsește și în forma actuală a Regulamentului, în cuprinsul art. 25 alin. 9 și a fost avută în vedere de Secția pentru procurori la pronunțarea Hotărârii nr. 57/05.03.2012.

Plenul reține că dispozițiile regulamentare acoperă situațiile în care la o instanță sau parchet cu o schemă redusă de personal nu se poate asigura continuitatea unei comisii de evaluare, cu atât mai mult cu cât fluctuația de personal la nivelul acestor instanțe poate fi des întâlnită. Doamna procuror funcționa la data evaluării la un parchet în schema căruia figurau mai puțin de 9 posturi de procuror (7 de execuție și 2 de conducere), astfel că a fost legal evaluată de către o comisie constituită la parchetul ierarhic superior.

Plenul constată, de asemenea, că membrii comisiei de evaluare din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui au fost numiți prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 677/2007 și reinvestiți prin Hotărârea Plenului nr. 882/14.10.2010, iar ambele hotărâri sunt publicate pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii.

În ceea ce privește invocarea de către contestatară a faptului că Secția pentru procurori nu s-a pronunțat cu privire la incompatibilitatea unora dintre membrii comisiei de evaluare, Plenul constată că revine Colegiului de conducere al parchetului competența constatării situațiilor de incompatibilitate între 2 sau mai mulți membri ai comisiei de evaluare și procurorul evaluat, potrivit dispozițiilor art. 26¹ din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, iar doamna Pintiliasa Roxana nu a sesizat Colegiul de conducere la momentul evaluării cu o eventuală incompatibilitate a unor membri ai comisiei de evaluare. De altfel, susținerea contestatoarei privind existența unor neînțelegeri între doamna procuror și doi membri ai comisiei de evaluare (doamna _____ și doamna _____) nu a fost dovedită în niciun fel și, odată ce nu a fost sesizat Colegiul de conducere al instanței cu această situație, Plenul apreciază că posibila stare tensionată nu era de natură a afecta imparțialitatea comisiei de evaluare.

Totodată, Plenul apreciază că exprimarea oficială a unor puncte de vedere cu privire la activitatea doamnei procuror de către un membru al comisiei de evaluare nu este de natură a afecta obiectivitatea și imparțialitatea acestui membru al comisiei de evaluare ci vizează comunicarea unor situații statistice privind activitatea unui magistrat.

Referitor la susținerile contestatoarei privind *neîntocmirea și aducerea la cunoștință a proceselor verbale prevăzute de art. 31 din Regulamentul de evaluare*, Plenul nu le poate reține dat fiind faptul că în ședința din data de 29.03.2011 a Comisiei 3 - Eficientizarea activității și performanța judiciară a instanțelor și parchetelor s-a apreciat că evaluarea se poate realiza conform Ghidului de evaluare a activității profesionale a magistraților, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 10/2008, cu modificările și completările ulterioare și Regulamentului privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, chiar dacă nu a existat o evaluare anuală, urmând ca în cadrul evaluării să fie verificată activitatea desfășurată pe ultimii 3 ani.

În ceea ce privește critica adusă de contestatară cu privire la *nerealizarea interviului*, Plenul constată că în conformitate cu dispozițiile art. 34 pct. 1 din Regulament, interviul reprezintă „(...) discuția purtată (...) la finalul perioadei de evaluare (...) atât cu privire la aspectele care nu au putut fi clarificate ca urmare a culegerii datelor și informațiilor necesare evaluării, cât și cu privire la aspectele în legătură cu care judecătorul sau procurorul a formulat observații sau obiecții. În perioada supusă evaluării, între judecătorul sau procurorul evaluat și membrii comisiei de evaluare pot avea loc periodic discuții cu privire la orice aspecte privind procesul de evaluare”.

În Raportul de evaluare a activității profesionale a doamnei procuror Pintiliasa Roxana s-a arătat că „Procurorul nu a solicitat participarea la interviu, iar comisia nu a considerat necesar”, precum și că „Procurorul nu contestă alte note acordate de comisia de evaluare, decât nota la criteriul „sanțiuni disciplinare rămase irevocabile în perioada supusă evaluării”, considerând că nu a fost respectată cerința criteriului. Observația este întemeiată și se admite, comisia acordând nota la acest criteriu. Obiecțiunile cu privire la conținutul recomandărilor comisiei nu sunt întemeiate, ele fiind justificate de constatările făcute cu ocazia controalelor și cu ocazia cercetării disciplinare desfășurată în anul 2010”.

Din dispozițiile regulamentare mai sus menționate, coroborate cu dispozițiile art. 1 pct. 2 din Regulament, Plenul consideră că interviul reprezintă o etapă a procesului de evaluare, însă nerealizarea acestuia nu împiedică cu nimic asupra procesului de evaluare și a finalizării sale, acest aspect derivând din chiar conținutul dispozițiilor art. 34 pct. 2, prin care se arată că refuzul persoanei evaluate de a se prezenta la interviu, nu împiedică parcurgerea următoarelor etape ale procedurii de evaluare și finalizarea acesteia.

Deși în contestația formulată doamna procuror Pintiliasa Roxana susține că interviul nu este „ (...) un act la opțiunea exclusivă a comisiei de evaluare”, din textul regulamentar mai sus precizat, rezultă clar că interviul nu se realizează urmare a opțiunii comisiei sau a opțiunii magistratului evaluat, ci se realizează doar dacă există aspecte „ care nu au putut fi clarificate (...)”, ori „în legătură cu care judecătorul sau procurorul a formulat observații sau obiecții”.

Plenul observă că în cazul doamnei Pintiliasa Roxana, comisia nu a considerat necesară realizarea interviului, ceea ce duce la concluzia că, urmare a culegerii datelor și informațiilor necesare evaluării, precum și urmare a formulării observațiilor, nu a fost nevoie de clarificarea niciunui aspect, cu atât mai mult cu cât în urma obiecțiunilor formulate de doamna procuror, comisia a înțeles să modifice notarea la unul dintre criterii, realizând acest lucru fără existența unui interviu.

Așadar, nu interviul în sine, în sensul realizării acestuia – ca etapă a procesului de evaluare – poate influența schimbarea notării ori acordarea calificativului, ci doar elementele concrete, care pot fi exprimate și în scris, astfel după cum s-a și întâmplat.

Cu privire la critica adusă de contestatară referitoare la neanalizarea de către Secția de procurori a modului în care notele acordate la fiecare criteriu corespund realității, precum și a omisiunii motivării de către comisia de evaluare a acordării unor note, se constată că în Hotărârea Secției pentru procurori nr. 57/05.03.2012 (pag. 4) s-a reținut că în urma obiecțiunilor formulate de către doamna procuror împotriva raportului de evaluare, comisia a revenit asupra notării acordate inițial la un criteriu, iar „la aprecierea activității profesionale s-au avut în vedere constatările rezultate în urma controalelor curente și tematice, precum și datele consemnate în analizele întocmite în baza Ordinului privind organizarea și funcționarea sistemului informațional al ministerului public nr. 229/2007, astfel că aprecierea făcută de comisie a avut la bază

date concrete și nu subiective. Comisia a examinat actele de control ale conducerii Parchetului de pe lângă tribunalul Vaslui, analizele judiciare și civile (...), referatele întocmite cu ocazia controalelor tematice și curente, actele depuse de magistrat și actele de control de pe lângă Curtea de Apel Iași”. Atât notele, cât și calificativul care se pot acorda magistratului evaluat, conform dispozițiilor art. 36 pct. 5 din Regulament, acestea „ (...) trebuie să corespundă datelor, constatărilor și observațiilor comisiei de evaluare”.

Dacă nota acordată corespunde acestor cerințe, adică este conformă cu datele, constatările și observațiile comisiei de evaluare, Plenul consideră că motivarea acordării sale este implicită.

Prin urmare, Plenul apreciază că notele acordate doamnei procuror sunt justificate de către documentația atașată, astfel încât argumentele sale nu pot fi reținute.

Nu în ultimul, Plenul reține că nu exista o obligație a Secției pentru procurori de a analiza toate motivele invocate de către doamna procuror în cuprinsul contestației împotriva calificativului acordat de comisia de evaluare pentru activitatea profesională din perioada 2008-2010, atâta timp cât au fost cercetate principalele argumente din cuprinsul contestației. Plenul reține că în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că „obligația pe care o impune art. 6 paragraful 1 instanțelor naționale de a-și motiva deciziile nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument formulat de parte”, noțiunea de proces echitabil presupunând ca „o instanță internă care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse”.

Pentru aceste motive, Plenul va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de doamna Pintiliasa Roxana, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, împotriva Hotărârii nr. 57/05.03.2012 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Respinge contestația formulată de doamna PINTILIASA ROXANA, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, împotriva Hotărârii Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr.57/05.03.2012.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Dată în București, la data de 11 aprilie 2013

Președinte,

Procuror Oana Andrea **SCHMIDT-HĂINEALĂ**

